

C. F. Sørensen: Øen Saltholm ligger kun ca. 1 Mil fra Hovedstaden, men er trods denne korte Afstand ukendt Land for de fleste Hovedstadsbeboere og vel ogsaa for saa godt som alle Landets øvrige Beboere. Aarsagen hertil er, at der ikke er noget særligt tiltrækkende ved Øen Saltholm; den har kun nogle ganske faa Gaarde og ingen særlige Tiltrækningssteder. Øen bruges særlig til Opdrætning af Kreaturer og Gæs, som til Dels tilhører Ejendomsbesidderne paa Amager. Det ærede 2det tingvalgte Medlem (Godskesen) udtalte ganske rigtigt, at Spørgsmaalet om Øens Forhold er ganske overordentlig vanskeligt at komme til Bunds i. Naar det er saa svært for en gammel Jurist, forstaar ærede Medlemmer, at det er uendelig meget sværere for en Lægmand at komme til Bunds i det. Jeg har beskæftiget mig noget med dette Spørgsmaal, før det kom til at foreligge for den høje Rigsdag, i min Egenkab af Kommunalbestyrelsesmedlem, men jeg indrømmer, at jeg har opgivet det, thi at beskæftige sig med disse udviklede Spørgsmaal fører som Regel til, at man faar ondt det Sted, hvor man skal tænke: i Hovedet. Det forelagte Kommissionsforslag gik ud paa at ordne Forholdene imellem Lodsejerne med Hensyn til Beskatning og Græsningsret, og det er jo rigtigt, hvad det ærede 2det landstingsvalgte Medlem (Godskesen) sagde, at disse udviklede Forhold Gang paa Gang har ført til Skændsmaal mellem Lodsejerne og til mange og lange Processer. Jeg hilser derfor ogsaa med Glæde det forelagte Forslag og takker Indenrigsministeren for, at disse mange Stridigheder ved Lovforslagets Vedtagelse under deres Afslutning, saaledes at der ogsaa paa dette Sted kan opstaa retsligt ordnede Forhold. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Trier: Den ærede sidste Taler (C. F. Sørensen) sagde, at der var ikke noget meget tiltrækkende ved Saltholmen. Jeg skal ikke have nogen personlig Mening derom. Jeg har kun een Gang været paa Saltholmen, og det var under militære Synspunkter, den da blev taget i Beskuelse, og jeg maa indrømme, at jeg fik ikke Indtryk af, at den frembød noget af Interesse i den Retning. Men jeg har dog lagt Mærke til, at den i Kunstens Verden herhjemme har spillet en vis Rolle. Jeg synes, jeg har set Gang paa Gang udmærkede Billeder fra Saltholmen, hvor man har set Kobler af Heste gallopere afsted, hvor der i det hele taget har været frembragt Indtryk af en frodig Ø, hvor

Dyrene befinder sig vel, og hvor et lille Stykke Danmark kan tages i Øjesyn. Men hvem skulde have troet, at saa lille, saa flad og saa overskuelig en Ø som Saltholmen kunde frembyde et saadant Mylder af Forhold, der skal ordnes ved Lovgivningens Virksomhed? Det er Ejendomsforhold, Bestyrelsesforhold, kommunale Administrationsforhold, Forhold til forskellige Kommuner, det er Skatteforhold, Panteforhold, Afløsningsforhold, Udstykningsforhold, Erstatningsforhold, Fordelingen af Græsningsret og meget, meget mere. Saa meget kan der gro op i en forholdsvis stærkt begrænset Jordbund! Jeg er derfor ganske paa det rene med, at hvis Ordningen af alle disse Forhold skulde være overladt udelukkende til Rigsdagen, vilde vi være kørt fast, og at der derfor ikke har været nogen som helst anden Vej at gaa end den, man er gaaet, at tage de mest sagkyndige Folk, man kunde finde, til at overveje Sagen. Nu hører jeg endda Tvivl rejst om, hvorvidt Sagkyndigheden har været stor nok. Jeg antager dog, at den har været saa stor, som den overhovedet har kunnet opdrives her i Landet, og kan vi magte alle andre Forhold rundt omkring i Landet, saa kan vi dog formentlig til syvende og sidst ogsaa magte Saltholmen. At inkludere sig paa Enkeltheder vedrørende disse Forhold forekommer det mig, man vanskeligt kan her i Rigsdagen; jeg synes, vi maa stole paa, at Emnet er lagt saa godt til Rette, som det overhovedet kan lægges til Rette, at disse mange Forhold er ordnede med ligeligt Hensyn til alle de Interesser, der skal varetages, og at man derfor med god Samvittighed kan vedtage Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Dette skal jeg da paa mit Partis Vegne anbefale.

Indenrigsministeren (Rode): Til den ærede Ordfører for Venstre (Mikkelsen) kan jeg ikke oplyse andet, end hvad det 2det tingvalgte Medlem (Godskesen) udtalte, at Spørgsmaalet om den i og for sig som naturligt fremtrædende Ordning, at Saltholmen var henlagt under een Kommune, nemlig Taarnby, var Genstand for Kommissionens Prøvelse, men at de andre Kommuner ikke kunde enes med Taarnby Kommune om en Overenskomst paa dette Punkt. Hvis man altsaa vilde tilstræbe ikke en Ordning, som man udefra paatvang samtlige Kommuner, men en Ordning, som bød paa en Overenskomst, kunde man ikke komme frem ad den Vej. Lovforslaget repræsenterer den Overenskomst, som alle Kommuner og alle andre i Saltholmen